

Posudek oponenta na diplomovou práci Nikolý Hönigové „Politické procesy v 50. letech 20. století v Československu“, 61 str., použitá literatura 4 str., přílohy XV str.

Autorčina práce vykazuje zřetelné znaky poctivého úsilí o vypořádání se s tématem, k němuž dosavadní tištěná literatura i elektronické zdroje nabízí relativně rozsáhlý komplet poznatků i hodnocení.

Obsah spisu je rozdělen do tří celků: v právním rámci jsou probírány zejména trestněprávní předpisy tvořící základ perzekuce soudně stíhaných, ale i předpisy další (str. 43-44 a str. 48-49), v druhé části objasňuje autorka politický mechanismus vyvolávající a kontrolující jednotlivé případy a přibližuje technologii předsoudní a vlastní soudní manipulace, v třetí části – nejrozsáhleji – na základě klasifikace dle socioprofesionálního postavení stíhaných třídí soudní řízení do skupin, které charakterizuje jednotlivými, vesměs známými případy. V „procesech s církvemi“ však takový výrazný případ není uveden žádný.

Problematická místa v posuzovaném textu, podle mého názoru, jsou následující:

1. str. 4 - „bývalý(?) členové strany“
2. str. 9 - uvedeno, že v letech 1948-1952 bylo vykonáno 178 rozsudků smrti, v seznamu popravených z politických důvodů v příloze (od 4.1.1949 do konce r. 1952) jich je uvedeno 184. Znamená to, že v r. 1948 bylo vykonáno 6 poprav za politickou delikvenci? Proč je neeviduje statistika Ústavu pro studium tot. režimů?
3. str. 10 – „Ústava 9. května byla přijata až v červnu po odstoupení Edvarda Beneše ...“
(?)
4. str. 12 – citát bez uvedení zdroje
5. str. 36 – neopravený překlep., poznámka č. 96
6. str. 44 – s paterem Toufárem se žádný proces nekonal
7. str. 56 – ne žaloba pro porušení zákona, ale prokurátorská stížnost pro porušení zákona
8. str. XV – tabulka o počtu poprav v jednotlivých měsících od ledna 1949 do prosince 1960 nekoresponduje v některých případech s údaji v Seznamu popravených (str. IX a násl.); např. popravy z r. 1958 vůbec nezachycuje, nebo naopak obsahuje nějaké popravy z května až září 1957, ale ty v seznamu nejsou.

Cíl, který si autorka vytkla (str. 4) se jí prací podařilo v zásadě dosáhnout. Proti její obhajobě nemám žádné námitky.

V Praze dne 16.2.2010

Doc. JUDr. Vladimír Kindl